

ЗАЮ-БАЮ И ЕЖКО-БЪЖКО

Заю-Баю срещналъ Ежка и му рекълъ:

— Добра среща, кривокрачко! Ежко отговорилъ:

— Далъ Богъ добро, присмѣхулко! Криви ми сж краката, но сж по-бързи отъ твоитѣ.

— По-бързи ли? — рекълъ Заю. — Хайде да се надбѣгваме.

— Бива, Зайо. Но почакай да отида вкѣщи. Ей сега ще се върна и ще се надбѣгваме.

Отишелъ Ежко вкѣщи. Казалъ на брата си:

— Ще се надбѣгваме съ Зая-Бая.

Братъ му рекълъ:

— Стой, не думай, братко! Де можешъ надбѣга тоя бързокрачко!

А Ежко отвърналъ:

— Той е бързокрачко, азъ съмъ остроумко. Съ умъ ще го надбѣгамъ. Ела съ менъ въ полето! Ти ще ми помагашъ и ще правишъ каквото ти кажа.

Стигнали до една нива. Заю чакалъ на другия край на нивата. Ежко казалъ на брата си:

— Видишъ ли тая бразда? Скрий се тука! Ние съ Зая ще се втурнемъ отъ другия край на браздата. Когато той хукне силно, азъ ще се върна одето сме тръгнали. Щомъ Заю доближи, ти изкочи и кажи: „Ехе, Зайо, кривокрачко те превари!“ Той нѣма да ни разпознае и ще помисли, че съмъ азъ.

Скрилъ се Ежковиятъ братъ въ браздата. А Ежко и Заю хукнали да се надбѣгватъ отъ другия край. Засилилъ се Заю. Ежко се върналъ назадъ и се скрилъ въ браздата. Стигналъ Заю накрай нивата. Изкочилъ Ежковия братъ и казалъ:

— Ехе, Зайо, кривокрачко те превари!

— Чудно нѣщо! — рекълъ Заю. — Какъ си ме преварилъ! Но азъ не се давамъ. Хайде пакъ